KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. november 2006

om Italiens påtænkte statsstøtte C 11/06 (ex N 127/05) til AEM Torino

(meddelt under nummer K(2006) 5276)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2006/941/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 21. marts 2005 indgav Italien en anmeldelse til Kommissionen af den støtte, som den påtænkte at yde AEM Torino i forbindelse med strandede omkostninger i energisektoren. Ved brev af 4. maj, 19. juli og 14. november 2005 anmodede Kommissionen om supplerende oplysninger, som Italien fremsendte ved brev af 27. juni, 5. juli og 3. oktober 2005 og 1. februar 2006.

(2) Ved brev af 4. april 2006 underrettede Kommissionen Italien om, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2. Italien svarede ikke på Kommissionens brev.

(3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den omhandlede støtte.

(4) Kommissionen modtog ingen bemærkninger hverken fra AEM Torino eller fra andre interesserede parter.

BESKRIVELSE AF STØTTEN

(5) Støtten vedrører den kompensation, som Italien agter at yde AEM Torino for de strandede omkostninger inden for energisektoren. AEM Torino er et af de lokale forsyningsselskaber (de såkaldte »aziende municipalizzate«), der især driver virksomhed inden for energisektoren. Støtten er baseret på en tilsvarende foranstaltning, som Kommissionen har godkendt ([3]).

(6) Støtten andrager 16,338 mio. EUR, der skal udbetales i form af tilskud.

(7) De italienske myndigheder har tilkendegivet, at de årligt vil udarbejde en rapport om gennemførelsen af denne foranstaltning.

(8) De italienske myndigheder har meddelt, at denne foranstaltning ikke kan kumuleres med andre former for støtte.

KUMULERING OG DEGGENDORF-RETSPRAKSIS

(9) Den 5. juni 2002 vedtog Kommissionen en negativ beslutning om den statsstøtte (C 27/99, ex NN 69/98) i form af skattefritagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien havde ydet forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet, som ejes af de lokale myndigheder (»aziende municipalizzate«) ([4]).

(10) Kommissionen fastslog i beslutningen, at disse uanmeldte støtteordninger var ulovlige og uforenelige med fællesmarkedet og pålagde Italien at tilbagesøge hele den støtte, der var udbetalt i denne forbindelse ([5]).

(11) Tilbagesøgningsprocessen har været meget langsom. Italien vedtog den 18. april 2005 lov nr. 62, hvori det er fastsat i artikel 27, at støtten til de lokale forsyningsselskaber skal tilbagebetales i henhold til Kommissionens ovennævnte beslutning. Støttemodtagerne har dog fået lov til at tilbagebetale støtten i rater over en periode på 24 måneder, og dette blev godkendt af Agenzia delle Entrate (kontoret for offentlige indtægter) ved beslutning af 1. juni 2005.

(12) Ifølge AEM Torinos indlæg i den verserende retssag T-297/02, ACEA mod Kommissionen, havde selskabet været omfattet af de støtteordninger, som beslutning 2003/193/EF vedrørte, og havde således fået skattefritagelser i 1997, 1998 og 1999 og lån på lempelige vilkår fra Cassa depositi e prestiti.

([1]) EUT C 116 af 17.5.2006, s. 2.

([2]) Jf. fodnote 1.

([3]) Kommissionens beslutning af 1. december 2004 vedrørende sag N 490/00, især den del, der vedrører elproduktionsanlæg.

([4]) EUT L 77 af 24.3.2003, s. 21.

([5]) Ved artikel 3 i Kommissionens beslutning pålægges Italien at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den ulovlige støtte hos støttemodtagerne.

(13) Ifølge de italienske myndigheders oplysninger fremsatte AEM Torino desuden bemærkninger som led i de almindelige procedurer for skattekontrol og -opkrævning som følge af den beslutning, der blev truffet af Agenzia delle Entrate. AEM Torino skulle tilbagebetale den ulovlige støtte inden 60 dage efter, at Agenzia delle Entrate havde meddelt de italienske myndigheder resultatet af kontrollen, hvilket ifølge myndighedernes egne oplysninger skulle ske inden den 11. januar 2006. Italien har ikke meddelt, om AEM Torino reelt har tilbagebetalt beløbet inden for den fastsatte frist.

(14) Ifølge de italienske myndigheders oplysninger i den foreliggende sag har AEM Torino ikke modtaget lån fra Cassa depositi e prestiti.

(15) Da Kommissionen ikke kunne fastslå, om den ulovlige støtte, der tidligere var ydet i henhold til den italienske støtteordning til fordel for lokale forsyningsselskaber, eventuelt blev kumuleret med den nye støtte, der er omfattet af den foreliggende sag, anmodede Kommissionen Italien om at påse, at der ikke fandt en sådan kumulering sted, og at forpligte sig til først at udbetale støtten i forbindelse med strandede omkostninger, når den ulovlige støtte var tilbagebetalt. Italien har ikke afgivet et sådant tilsagn.

BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN

(16) Kommissionen har fastslået, at den pågældende foranstaltning skal betragtes som statsstøtte.

(17) Kommissionen har derfor undersøgt, om foranstaltningen er forenelig med statsstøttereglerne, især på grundlag af sin meddelelse om analysemetoden for statsstøtte i forbindelse med strandede omkostninger ([6]). Den konstaterede, at den anvendte beregningsmetode og selve beregningen svarede til oplysningerne i denne meddelelse.

(18) Ved dom af 15. maj 1997 (»Deggendorf«-dommen) ([7]) fastslog Domstolen følgende: »Når Kommissionen undersøger, om en statsstøtte er forenelig med fællesmarkedet, skal den tage hensyn til alle relevante forhold, herunder i givet fald den sammenhæng, hvori statsstøtten indgår, og som allerede er blevet vurderet i forbindelse med en tidligere beslutning, samt de forpligtelser, denne tidligere beslutning måtte medføre for en medlemsstat«. Ifølge Domstolen kan ny støtte ikke anses for forenelig med fællesmarkedet, så længe den gamle, ulovlige støtte endnu ikke er tilbagebetalt, da støtten under ét vil medføre en væsentlig fordrejning af konkurrencen inden for fællesmarkedet.

(19) I henhold til denne retspraksis tager Kommissionen ved sin vurdering af ny støtte hensyn til, om modtageren af den nye støtte har tilbagebetalt al tidligere støtte, som Kommissionen har krævet tilbagebetalt ved en negativ beslutning.

(20) Ved anvendelse af det princip, der er fastlagt i ovennævnte dom, på den foreliggende sag fastslår Kommissionen, a) at AEM Torino tidligere har modtaget støtte, dvs. støtte til lokale forsyningsselskaber (jf. nr. 9-15), der skal tilbagebetales i henhold til beslutning 2003/193/EF, og b) at de italienske myndigheder endnu ikke har opfyldt den tilbagesøgningspligt, de fik pålagt ved ovennævnte beslutning. Beslutning 2003/193/EF vedrører ganske vist en støtteordning, men indeholder også regler om, at ulovlig støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet og udbetalt i henhold til den pågældende ordning, skal tilbagebetales. Desuden har AEM Torino udtrykkeligt erkendt, at det har været omfattet af en sådan ordning, og der er ingen grund til at tro, at foranstaltningerne i den foreliggende sag ikke udgør statsstøtte, eller at de skal betragtes som eksisterende støtte, eller at de er erklæret forenelige med fællesmarkedet.

(21) Fire år efter vedtagelsen af beslutning 2003/193/EF skal de italienske myndigheder fortsat kræve den ulovlige støtte tilbagebetalt. De har meddelt Kommissionen, at de med hensyn til opfyldelsen af deres tilbagesøgningspligt stadig er i gang med at vedtage og gennemføre de relevante administrative foranstaltninger.

(22) Italien har især meddelt, at AEM Torino har forelagt Agenzia delle Entrate en erklæring om, at det forpligter sig til at betale de beløb, som Agenzia delle Entrate kræver. De italienske myndigheder har dog ikke kunnet oplyse:

— det beløb, AEM Torino skal tilbagebetale i forbindelse med tilbagesøgningsproceduren

— betalingsbetingelserne. Italien har meddelt, at AEM Torino skulle foretage tilbagebetalingen inden den 11. marts 2006, men har slet ikke garanteret, at støtten ville blive tilbagebetalt fuldt ud (inklusive renter), og at betalingen ville ske omgående (uden at udnytte den periode på 24 måneder, der er fastsat ved lov nr. 62 af 18. april 2005).

(23) Det er heller ikke klart, om AEM Torino har fået lån på lempelige vilkår fra Cassa depositi e prestiti, som blev erklæret ulovlige ved beslutning 2003/193/EF, og om selskabet i bekræftende fald har tilbagebetalt dem.

(24) Italien har således ikke gjort det klart, om den tidligere støtte, som AEM Torino efter al sandsynlighed har fået, allerede er blevet tilbagebetalt. På grundlag af ovennævnte oplysninger kan det konkluderes, at AEM Torino kan have modtaget bestemte støttebeløb i henhold til den støtteordning, der blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet ved beslutning 2003/193/EF, og endnu ikke har tilbagebetalt dem.

([6]) Vedtaget af Kommissionen den 26. juli 2001. Tilgængelig på Kommissionens websted for konkurrence: http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/stranded_costs/en.pdf. Forelagt medlemsstaterne ved brev af 6. august 2001 (ref. (2001) D/290869).

([7]) EF-Domstolens dom af 15. maj 1997 i sag C-355/95, *TWD mod Kommissionen*, Saml. 1997 I, s. 2549, præmis 25-26 (»Deggendorf«-dommen).

(25) Kommissionen er ikke i stand til at fastslå, hvor stor en støtte AEM Torino allerede havde modtaget — og endnu ikke har tilbagebetalt — inden tildelingen af den nye støtte, der er omhandlet i den foreliggende sag, og Kommissionen har heller ikke kunnet vurdere kumulative virkning af den »gamle« og »nye« støtte til AEM Torino og den konkurrencefordrejning, en sådan kumulering sandsynligvis vil få på fællesmarkedet.

(26) I henhold til Deggendorf-dommen skal Kommissionen tage hensyn til alle relevante forhold, som allerede er blevet vurderet i forbindelse med en tidligere beslutning, og til de forpligtelser, en sådan beslutning måtte medføre for en medlemsstat, og den kan ikke tage stilling til, om den nye støtte er forenelig med fællesmarkedet, så længe den gamle, ulovlige støtte ikke er tilbagebetalt.

(27) Desuden kan støtte til kompensation for strandede omkostninger ikke kumuleres med nogen anden form for støtte.

(28) Ifølge det princip, som Domstolen fastlagde i Deggendorf-dommen, ville der ikke have været nogen risiko for, at de to foranstaltninger fik kumulativ virkning og fordrejede konkurrencen, hvis Italien havde forpligtet sig til ikke at udbetale den nye støtte, før den tidligere ulovlige støtte var blevet fuldt tilbagebetalt.

(29) Italien er gentagne gange blevet anmodet om at afgive et sådant tilsagn, men har afslået.

(30) De to støtteforanstaltninger har således en kumulativ virkning, som Kommissionen ikke kan vurdere tilstrækkeligt. På nuværende tidspunkt kan den anmeldte støtte derfor ikke erklæres forenelig med fællesmarkedet.

BEMÆRKNINGER FRA ITALIEN OG AEM TORINO

(31) Hverken Italien eller den støttemodtagende virksomhed har fjernet den tvivl, som førte til, at Kommissionen besluttede at indlede proceduren i denne sag. Italien besvarede ikke det brev, hvorved Kommissionen meddelte, at den havde indledt proceduren, og AEM Torino har ikke fremsat nogen bemærkninger.

VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

(32) Kommissionens begrundelse for at indlede proceduren er ikke blevet anfægtet. Foranstaltningen skal betragtes som støtte, der kan erklæres forenelig med fællesmarkedet efter analysemetoden for statsstøtte i forbindelse med strandede omkostninger. Da der muligvis er tale om kumulering med tidligere støtte, som støttemodtageren ikke har tilbagebetalt, kan Kommissionen dog ikke fastlægge de to støtteforanstaltningers samlede virkning.

(33) Italien har ikke fremsat oplysninger, som giver Kommissionen mulighed for at vurdere den potentielle kumulering. Desuden har tilbagesøgningsprocessen været særdeles langsom og besværlig. Den 19. januar 2005 besluttede Kommissionen derfor at forelægge sagen for Domstolen i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2, for at sikre, at beslutning 2003/193/EF efterkommes omgående og effektivt.

(34) Den 1. juni 2006 fastslog Domstolen ([8]), at Italien ikke havde opfyldt sine forpligtelser i henhold til traktaten, hvis det ikke inden for den fastsatte frist vedtog de nødvendige foranstaltninger til tilbagebetaling af den støtte, der var erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

(35) Det er Kommissionens opgave at sikre, at den nye støtte først udbetales, når risikoen for kumulering kan udelukkes, dvs. først efter at AEM Torino har tilbagebetalt hele den støtte, det har modtaget, og som er ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

(36) Det betyder, at Kommissionen nøje skal påse, om ovennævnte betingelse overholdes fuldt ud.

(37) Italien må derfor ikke udbetale den nye støtte, før det har forelagt Kommissionen bevis på, at det har tilbagesøgt hele den tidligere støtte hos AEM Torino.

KONKLUSIONER

(38) På baggrund af ovenstående bekræfter Kommissionen sin vurdering af, at den anmeldte foranstaltning vedrørende den støtte til strandede omkostninger, som Italien agter at yde AEM Torino, skal betragtes som støtte, der er forenelig med EF-traktaten.

(39) Undersøgelserne har dog bekræftet, at Kommissionen ikke er i stand til at fastslå, om kumuleringen af den nye støtte og den gamle støtte, som er ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, medfører konkurrencefordrejninger, der er i strid med EF-traktaten.

(40) Efter artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 659/99 ([9]) konkluderer Kommissionen derfor, at den anmeldte støtte ikke må udbetales til støttemodtageren, før denne har tilbagebetalt den tidligere ulovlige støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.

(41) Endelig skal Italien, inden den pågældende støtte udbetales, forelægge Kommissionen bevis på, at AEM Torino har tilbagebetalt hele den støtte, det tidligere har modtaget -

([8]) EF-Domstolens dom af 1.6.2006 i sag C-207/05, Kommissionen mod Italien (endnu ikke offentliggjort).

([9]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte på 16,338 mio. EUR, som Italien agter at yde AEM Torino i forbindelse med strandede omkostninger, er forenelig med fællesmarkedet på de betingelser, der er anført i artikel 2.

Artikel 2

Den i artikel 1 omhandlede støtte kan ikke udbetales, før Italien har forelagt Kommissionen bevis på, at AEM Torino ikke har været omfattet af den støtte, der tidligere blev ydet i henhold til støtteordningen for lokale forsyningsselskaber (»aziende municipalizzate«), og som blev erklæret ulovlig og uforenelig med traktaten ved beslutning 2003/193/EF, eller at AEM Torino har tilbagebetalt den støtte, det tidligere har modtaget i henhold til ovennævnte ordning, med renter.

Artikel 3

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 2006.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen